

на лихвѣ-тѣ въ томъ случаѣ трѣбва безъ измѣненія да зависѣла отъ пользованіе-то, кое-то може да послѣдѣла отъ употребленіе-то оному, кон-то бы е взелъ назаемъ, сирѣчь оцѣненіе-то на лихвѣ-тѣ трѣбва да е изразмѣрно съ печалы-ты; кога-то уже печали-ти съ голѣми, и лихва-та на пары-ты трѣбва да е голѣма, но кога-то печали-ти съ малы, и лихва-та по нуждѣ трѣбва да е изразмѣрно малка, зашто-то наистинѣ оцѣненіе-то на лихвѣ-тѣ не трѣбва да прѣдставляла друго нѣчто освѣтъ чистѣ-тѣ печалъ на пары-ты; колко-то остане оному, кой-то е взелъ назаемъ пары слѣдъ уговоренъ-тѣ лихвѣ е награда за трудове-ты му, (и за бѣдствованіа-та му и съ това останѣло-то награждава са способность-та му и прѣимущества-та на него-во-то мѣстоположеніе въ общество-то и въ неговы-ты отношенія, сирѣчь да го имѣтъ на почетъ и на увѣреніе (кредитъ).

На възникъ отъ непостоянство-то на цѣны-тѣ лихвенъ, кое-то послѣдѣла отъ влѣаніе-то и отъ послѣдствіа-та на тръговикъ-ты и промышленны прѣдпріятіа, таа лихвена цѣна по нуждѣ съ промѣнѣва за всѣхъ заемъ спорадъ достоинство-то за плащаніе, кое-то показва оный, кой-то зема назаемъ, сирѣчь изразмѣрно съ истинна на опасности-ты, въ кон-то съ излага оный кой-то дава назаемъ толкова спорадъ вѣроуствіе-то, кое-то за да събере дадени-ты назаемъ пары, какъ-то и спорадъ вѣрѣма-то, по кое-то ще бы събере. Никой по правдѣ не ще съ рѣши да даде заемъ съ нѣтъ лихвѣ на двоица различни, кон-то не показватъ нѣто-то достоинство за исплащаніе; затока има опасность, а таа опасность трѣбва да съ изгладн съ единъ лихвѣ по-голѣмъ.

При това макаръ лѣно да съ вижда че е право начало-то (правило-то) на лихвѣ-тѣ и на свободно-то и оцѣненіе из съ всичко това Правителства-та въ различни вѣкове дадохъ вниманіе за оцѣненіе-то на лихвѣ-тѣ върху пары что съ замѣтъ, и нѣкон Правителства възвранихъ да съ не зема никакъ лихва, а